

• ՍՈՒՐԲ ԹԱԴԵՈՍ ԱՌԱՔՅԱԼԻ ԱԶԻ ՄԱՍՈՒՆՔԻ ՀԱՆՁՆՈՒՄԸ
ԵԹՈՎՊԻԱՅԻ ԿԱՅՄՐ ՆՈՐԻՆ ՎԵՀԱՓԱՌՈՒԹՅՈՒՆ
Հ Ա Ց Լ Ե Ս Ե Լ Ա Ս Ի Ե Ի Ն

1966թ թվականի փետրվարի 14-ին, երկուշաբթի, Հանուն Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի, Եթովպահայի Հայոց Հոգևոր Հովհական Հոգ Հոգեծնորհ Տ. Կորյուն ծայրագոյն վարդապետ Մանվելյանի զիմափորությամբ մի հանձնախումբ, որի կազմում էին Եթովպահայի Հայոց գաղութային ժողովի պատվարժան անդամներ և ազգայիններ Սամվել Պեհսոնիլյանը, Մարտիրոս Տարագջյանը, Լեռներգյանը, Գեորգ Սվաճյանը, պաշտոնապետ ներկայացանը, Ազգիս-Արերայում արքայական պալատ և Հանդիսասպոր իրադրության մեջ Եթովպահայի Կայսր Նորին Վեհափառություն Հայլի Սելասիեին Հանձնեցին Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի նոյեմբեր 13 թվակիր Կոնդակը և Ս. Թաղեաս առաջարի մի մասունքու

Նախապես հանձնախմբի կողմից պատրաստվել էր Հայրապետական կոնգակի համար ոսկեզօծ մի տուփ, իսկ աջի համար՝ կապույտ թագչւա գեղեցիկ մասնատուփ, որի վրա փորագրվել էր մասունքի վրա գրված Հոյերեն հիշատակարանի եթովերեն թարգմանությունը:

Առավորտյան ժամը 10-ին, նախապես
խնդրված կայսերական ունկնդրության հի-
ման վրա, Հանձնախոսմբը ներկայացավ
պալատ և շերմորեն ընդունվեց օթովակիայի,
բարեկազմ կայսրի նորին Վեհափառություն
Հայութ Սելամիկ Ա-ի կողմէց:

Հարգանից մթողորդական նորին Վեհափառությանն է մատուցվում սուրբ մասունքը, Հայոց Վեհափառ Հայրապետի Ծետևյալ կոնդակով.

«ԿԱԶԳԵՆ ԾԱՐԱՅ ՅԻՍՈՒԽԻ ՔՐԻՍՏՈՒ,
ՈՂՈՇՈՒԹԵԱՄԲՆ ԱՍՏՈՒՑՈՅ ԵՒ ԿԱՄՈՔՆ ԱԶԳԻՒ
ԵՊԻԿՈՊՈՍԱՊԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ,
ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐք ՀԱՐԱՋԳԱԿԱՆ ՍԱԽԱՄԵՆՆԱՐ
ԱԹՈՌՈՅ ԱՅՐԱՐԱՏԵԱՆ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
ԱՐԵՈՅ ԿԱԹՈՂԵԿԵ ԷԳԻՒՄԵՆՆԻ».

Ն ԱՐԴՅՈՒՆ ՕԳՎԱՏԱՓԱԿ ՄԵԺՈՒԹԵԱՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՑԻ ԿԱՑԽԵՐ ԷԹՈՒԼՊԻՒԹ
ԵԿ ՊԱՇՏՈՒՆԻ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆԻ ՀԱԽԱՏՈՅ ՀԱՑԼԻ ՍԵԼԱՏԻ ԱՌԱՋՆՈՅ
ՈՎ ՉՈՐՅԱ ԻՆ ԱՌԵՎՈՒԹԵՐԻՆ ՀԱՅԱՊԵՏԱԿԱՆԻՆ:

«Սեզի համար, իբրև Հայ Եկեղեցի Գերագույն Պետ, բացառիկ հաճույք է և պատիվ ողջունել Զերդ Կայսերական մեծությունը սովոր Մեր գրով, և մաղթել Զեզի աստվածային օգնականություն և արևատություն, որպեսզի շարունակեր Զեր քրիստոնեական մեծ առաքելությունը Զեր երկրին և ամբողջ աշխարհին մեջ:

Աւար Սեր սիրուց անգամ մը ևս լեցուն է երախտագիտական օեր՝ զգացումներով դեպի Զերդ Վեհափառ թյունը, որովհետև և եր զամանակության 10-րդ տարեդարձի առիթով Ս. Էջմիածին եկամ Սեղ շնորհաւոր թյունը Աքր ևս Պետ ու Եհարապոյիտը և Աղդիս-Աբերայի Հայ Եկեղեցւոն ներկայացուցիչներ հոգեւորք Տ. Կորյուն ծարագոյն վարդապետ Մանվելյանը և տիստը Մամիկոն Պետրոսյանը, Մարտիրոս Տարագիան և Լուս Երզնկացյան, որոնց ներկայությունը և եզի պատճառեց անիդիարինելի ուրախություն:

Իրեն խորհրդանիշ քրիստոնեական սիրո և հարգալիր շնորհակալության, ու ուն Սեր գորով Զերդ Վեհափառության կրիենք, ձեռամբ հոգեւորք Տ. Կորյուն ծարագոյն վարդապետի, սեր Ս. Աթոռի ամենանվիրական սրբություններին Ո. Թաղեռու առաքյալի մասունքներնեն մին, պահպանված դարերն ի վեր Ո. Էջմիածին մեջ:

Սեր Տիրոց և Ֆրկչի աշակերտներն Ս. Թաղեռու առաքալ առաջինը եղավ, որ եկավ Հայատառ և իր քարոզությամբ Ավելատարանի լույսը տարածեց հայ ժողովուրդի մեջ: Ան իր հավատքին և առաքելական գործունեության համար նահատակվեցալ իսկ այստեղ, դառնալով պաշտամունքի առարկան նայ հավատացյալ ժողովուրդին:

Առա այդ մեծ Սուրբի և Առաքալի աճյուններն մասնիկ մը կառաքենք Զերդ Վեհափառության, աղոթելով, որ աստվածային օրինությունը և շնորհները առատապես բաշխվին Զեզի, Զերդ կայսերական ընտանիքին և Զեր Եկեղեցին ու ժողովուրդին:

Ս. Թաղեռու առաքյալի սույն նշխարը նաև թող առավել ամրապնդե սիրո և եղբայրության դարավոր կայերը Զեր և մեր եկեղեցներու միջև:

«Զի ամենայն որ յԱստուծու ծնեալ է, յաղթէ աշխարհի. և այս է յաղթութիւնն՝ որ յաղթէ աշխարհի, հաւատքն մեր» (Յովհ. Ա. 54):

Վ. Ա. Զ Գ Է Ն Ա

Տառա կոնհակս յ-18-Ա Շոյեմբերի

1966 Փրկչական ամի,

և ի տումարիս Հայոց Ո՞նժ-Ծ.

ի մայրավանս Սիրոյ Էջմիածինի»:

ՇԽԱՑՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՌՈՒՐՈՒ ՄԻ ԿԱԹՈՂՈՒԿՈՂՈ

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Կայսրը հավատով ու բարեպաշտությամբ, երկյուղածորեն ընգունում է Հայոց Հայրապետի նվերն ու կոնդակը:

Կայսրի ցանկությամբ, եթովպիսի հայոց զաղությին ժողովի անդամ Դեսորգ Սվաճյանը ընթերցում է Հայրապետական սրբառատու կոնդակի եթովպերեն թարգմանությունը:

Առա, հանուն Հայոց Հայրապետի, ողջուղինի խոսք է արտասանում եթովպիսի հայոց հոգեւոր Հովիկ Յ. Կորյուն ծայրագույն վարդապետ Մանվելյանը.

«Զերդ Կայսերական Վեհափառություն.

Անցյալ տարվա նոյեմբերին մեր քույր եթովպական Եկեղեցու ներկայացուցիչ Գերազնոր Արունա Պետրոսի և եթովպիսի հայ գաղութի երեք ներկայացուցիչների հեա, Ս. Էջմիածնում ներկա ենք եղել Ամենայն Հայոց Հայրապետի գահակալության տասնամյակի հանգիսություններին, նորին Սրբությունը իր տասնամյա գործունեության

ընդհանուր զեկուցագրում, մասնավոր կարուրությամբ և սիրով նշեց 1965 թվականի հունվար ամսում այս ղեգեցիկ երկիրը՝ աստվածաշնչական եթովպիսի իր այցելությունը և Զերդ Վեհափառությունից ստացած իր հիանալի սովագորությունը, որպես Հավատի պաշտպանի և ժամանակակից քագաքական պետական մեծ գործչի, Հայոց Հայրապետը նաև իր մասնավոր շնորհակալությունը հայտնեց եթովպիսի հայոց եթովպիսի հայտնեց եթովպիսի համար:

Երբ Աբունա Պետրոսի հետ վերադառնում էինք եթովպիսի, Հայոց Հայրապետը քաղցր պարտականություն գրեց մեզ վրա՝ Հայրապետական իր օրհնությունների հետ Զերդ բարեպաշտ Վեհափառությանը հանձնելու Ս. Թաղեռու առաքյալի Աջի մասունքը, որպես իր և երախտագիտառթյան առհավատշան Զերդ Վեհափառության»:

Կայսրը պատասխանում է իրեն փոխանցված Հայոց Հայրապետի ողջայնի և օրհնության խոսքին ասելով.

«Ենորհակալ եմ վարդապետին, որ այնքան հեռու երկրից, աստվածաշնչական Արարատի երկրից, բերել է ինձ այս քանկազին մասունքն ու Ամենայն Հայոց Հայրապետի ողջոյնեներն ու օհնությունները, զեղեցիկ կոնդակի միջոցով, որոնք խորապես ինձ հոգում են: Ես անձամբ գրելու եմ նորին Մրրության, հայտնելու համար իմ խորունկ շնորհակալությունն ու երախտագիտությունը այս նվիրական, քանիկազին սուրբ մասունքի համար, որն այսուհետև մեր եկեղեցականների և նավատացյալ ժողովրդի

բարեվաշտության առարկան պիտի դառնա մեր եկեղեցիներում, և որով է՛լ ավագի պիտի ամերապետին բալանակից Հայ և Երավական երկու նույր պատմական եկեղեցիների նղայրական միուրյունն ու սերը»:

Կես ժամ տևող կայսերական այս ունկընդությունից հետո, Եթովպիայի Հայոց գաղութի հոգևոր հովիվը և պատվարժան ազգայինները մի անգամ ևս ողջունելով Կայունին, հրաժեշտ են առնում նորին Վեհափառությունից:

Փետրվարի 14-ը մի նոր էջ է ավելացնում Հայ և Եթովպական եկեղեցիների պատմության նորագույն տարեգրության մեջ:

ԹՂԹԱԼՈՅՑ

